

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
Siyâsî Soruların Cevapları

Birincisi: 272 sandalyeli Ulusal Meclis'in 222'sine yönelik oyların sayılması ardından dün açıklanan Pakistan seçimlerinin ilk sonuçlarına göre, Benâzîr Butto'nun Pakistan Halk Partisi 73 sandalye kazanırken Navâz Şerîf'in Pakistan Müslüman Birliği (PML-N) Partisi 63 sandalye kazandı. Müşerref'i destekleyen iktidardaki Pakistan Müslüman Birliği (PML-Q) Partisi ise yalnızca 29 sandalye kazanabildi... Bu tablo kesin sonuçları aşağı-yukarı netleştirmektedir... Bu da Müşerref'e verilen desteğin ne kadar gerilediğinin açıklığa kavuşması için yeterlidir. O halde bu, Butto'nun partisi yoluyla İngiliz nüfûzunun Pakistan'a geri dönüşüne karşılık Pakistan'daki Amerikan nüfûzunun hüsrân derecesinde gerilediği anlamına gelir mi?

Cevap: Bu soruya cevap vermek için aşağıdaki hususları zikretmek kaçınılmazdır:

1. Açıktır ki Müşerref, kendisini Amerika'nın kucağına atmasından, Afganistan'a karşı savaşta onu desteklemesinden, Pakistan'daki atmosferleri Afganistan'a saldırısının hareket noktası olması yönünde hazırlamasından... sonra kabileler bölgesinde ve Afganistan'a sınır bölgelerde katliamlar işlemesinden, ardından Lâl Mescid katliamını gerçekleştirmesinden... bunları müteâkiben Swat'ta ve diğer yerlerde işlediği kanlı hâdiselerden... beri Müslümanlar önündeki popülaritesini zaten kaybetmiştir.
2. Onun için Amerika, Müşerref'in laik hareketlerce desteklenmesinin kaçınılmaz olduğunu gördü. Böylece İngiltere ile ve dolayısıyla yıllardır İngiltere'de "sürgün" yaşayan, İngiltere ile birlikte hareket eden ve dolayısıyla partisi içerisindeki İngiliz etkisi iyice güçlenen Benâzîr Butto ile Müşerref arasında bir anlaşma yaptı ki bu anlaşma, Butto'ya yöneltilen yolsuzluk suçlamalarının kaldırılmasını, Pakistan'a "aklanmış" olarak dönmesini, buna mukâbil partisinin de Müşerref'in, önceki parlamentonun seçici heyetine göre, yani mevcut parlamento seçimlerinden önce Cumhurbaşkanı'nın seçilmesinin önünü açmasını, sonra da Butto'nun Başbakan olmasını gerektiriyordu... Yani otorite paylaşılacaktı: Cumhurbaşkanlığı Müşerref'e, Başbakanlık da Butto'ya. Amerika, kendi maslahatlarının bir garantisi olarak Müşerref'in iktidardaki bekâsını korumak için buna mecbur kalmış, İngiltere yani Butto lehine kısmen taviz vermeyi kabul etmişti. Çünkü Amerika, Pakistan'daki Müslümanların aleyhteki halkçı kampanyasına bakarak, Müşerref'in başarısızlığa uğramasıyla nüfûzunun tamamı olmasa da çoğunu kaybetmekten korkuyordu.

Böylece işler, anlaşma uyarınca ilerledi. Butto geri döndü ve Müşerref, Pakistan Halk Partisi'nin, seçilmesi aleyhindeki tavrından vazgeçmesi üzerine Cumhurbaşkanı seçildi... ve Butto, titizlikle plânlanmış kampanyaları çerçevesinde Pakistan'ı dolaşmaya başladı.

3. Ancak Butto, insanların Müşerref'ten nefretinin boyutunu mülâhaza etti. Bunun üzerine İngiliz usûlünce bu noktayı istismâr etti. Coşmaya başladı ve kampanyasını, anlaşma sınırlarında tutmayıp Müşerref'i düşürmek için yoğunlaştırdı. Bunda, Amerika'yı ve dolayısıyla Müşerref'i endişelendirecek kadar başarılı oldu... Sonra Butto suikasta uğradı... Bununla birlikte Halk Partisi'nin popülaritesi azalacağına arttı. Sırf kendi taraftarlarını değil, neredeyse tüm Müşerref muhâliflerini yanına çekecekti, Halk Partisi'ne duyulan sempatinden dolayı değil, Müşerref'e duyulan nefretten dolayı.
4. Bu da Amerika için tehlike çanlarının çalması idi. Zîra Butto'nun, sırf çoğunluğu kazanmakla kalmayıp üçte iki çoğunluğa ulaşarak oyları silip süpürmesinden korkmuştu ki bu da Müşerref'in ve dolayısıyla Amerikan nüfûzunun sökülmesine ve İngiliz nüfûzunun geri

dönüşüne imkân tanıyacak, bu yalnızca mümkün değil, kolay da olacaktı. İşte o zaman Navâz Şerîf'in Pakistan'a geri dönmesine ve partisinin seçimlere katılmasına izin verilmesini, Müşerref'e muhâlif bir görüntüye bürünmesini ve dolayısıyla Müşerref muhâliflerinin bir kısmını yanına çekmesini, böylelikle tüm muhâlif oyların Butto'nun partisine gitmesine engel olmasını kararlaştırdı.

5. Muhakkak ki Navâz Şerîf, Amerika'nın eski uşaklarından. Geçen asrın sonlarında (1999'da) Hindistan'da iktidarda bulunan Amerikan yanlısı Vajpayi liderliğindeki Baharatiya Cenata Partisi'ne ağır bir darbe vuran Kargil Tepeleri'nin ele geçirilmesi hususunda, Pakistan Ordusu'nun Keşmirli mücâhidlere yardım etmesini Başbakan olduğu halde engelleyememesinden dolayı Amerika ona çok öfkelenmişti.

Nitekim Amerika, yoğun uğraşlar sonrasında Vajpayi'nin bağlılığını kazanmıştı. Çünkü İngiliz yanlısı Kongre Partisi, senelerdir Hindistan'daki iktidarı elinde tutuyordu. Amerikan yanlısı Vajpayi iktidara gelince Amerika, Hindistan'daki iktidarın on yıllardır Kongre Partisi tekelinde kalmasından sonra Hindistan'a nüfûzunu sokup pekişmeyi [ya da en azından İngiltere'ye ortak olmayı] umarak askerî, iktisâdî ve güvenlik açılarından Vajpayi'yi destekledi.

Keşmirli mücâhidlerin Pakistan Ordusu'nun desteğiyle Kargil Tepeleri'ni ele geçirmesi ise, Vajpayi iktidarı için bir hezîmet, dahası bir musîbet oldu... Böylelikle Amerika, Navâz Şerîf'e öfkelenildi, sonra Müşerref'in darbe hareketi ile devirdi, ardından da Pakistan Ordusu'nu ve Keşmirli mücâhidleri Kargil Tepeleri'nden geri çekti.

Navâz Şerîf yaklaşık sekiz sene boyunca Pakistan'dan "sürgün" halde kaldı. Amerika, uslandırıcı bir ceza olarak onun geri dönüşünü kabul etmedi, tâ ki Butto'nun partisinin popülaritesi yükselinceye, anlaşma şartlarını ihlâl edinceye, dolayısıyla hem tek başına hükümeti kurmasına, hem de tek başına oyunun kurallarını değiştirmesine imkân tanıyacak şekilde oyların üçte ikisini yada en azından çoğunluğunu kazanacağı beklentisi doğuncaya kadar... İşte o zaman, Butto ile uyumlu açıklamalarında Müşerref'e muhâlif göstererek Navâz Şerîf'e ve Pakistan'a geri getirilmesine "râzı oldu." Öyle ki partisinin aday göstermesini destekledikleri halde şahsen adaylık yasağını kaldırmayarak onu Butto'dan bile daha muhâlif gösterdiler.

6. Ardından bu havada seçimler gerçekleştirildi. Böylece Butto'nun partisi ile Navâz'ın partisi, Müşerref muhâlifi oyları paylaştılar. İlk sonuçlar, Butto'nun partisinin ne üçte ikiyi, ne de çoğunluğu elde edebildiğini, aksine koalisyon hükümetine mecbur kaldığını gösterdi.
7. Bütün bu geçenlerden açığa çıkmaktadır ki Amerika'nın kefesi hâlen ağır basmaktadır:
 - a. Müşerref, Cumhurbaşkanıdır ve Başbakan'ın yetkileri pahasına Cumhurbaşkanı'na bazı fiilî yetkiler veren anayasal değişiklikler yapmıştır.
 - b. Navâz Şerîf'in partisi, [yaklaşık Butto'nun partisi kadar] etkin sandalye sayısına sahiptir ve Butto'nun partisi, ister onunla, isterse Müşerref yanlısı PML-Q Partisi ile, isterse hatta bağımsızlar ve diğer azınlıklar ile koalisyon hükümeti kursun, onun etkisini yadsıyamaz... Gerçek şu ki Butto'nun partisi kendisini, bütün hallerde faal Amerikan güçleri ile kuşatılmış bulacaktır.
 - c. Ayrıca Butto'nun partisi, partisel bir "topluluktur", sınırlandırılmış sâbit ilkelere sahip partisel bir "kitleleşme" değildir. Onun içindir ki bağlılığının değişmesi kolaydır. Meselâ; geçmişte bu parti, bağlılığında değişim geçirmiş, Butto'nun İngiltere'ye sürgününden evvel

Amerika'ya yakın iken, orada geçirdiği yıllarda İngiltere onun bağılılığını kazanmıştır... Bu nedenle değişime mâruz bir partidir.

8. Bütün bu geçenlerden açığa çıkmaktadır ki Amerika'nın Pakistan'daki nüfuzu sürmektedir. İngiltere de orada olsa olsa, Pakistan'da "burnunu sokabileceği" şöyle böyle bir delik bulmuş olur. Bu da Amerika ile İngiltere arasındaki siyâsî çatışmayı, kısmen perde arkasından döndürecektir: Amerika'nın Butto'nun partisine etki etmesi yada İngiltere'nin Pakistan'da "burnunu soktuğu" deliği genişletmesi...
9. Velhâsıl; Pakistan'daki Amerikan nüfuzunun, seçim sonuçları sebebiyle hüsrân derecesinde gerilediği söylenemez, bu nüfuzun harâret derecesi kısmen düşmüş olsa da...

İkincisi: *Kosova dün bağımsızlığını ilan etti ve Birleşik Devletler peşi sıra onu tanımaya koştu. Bilindiği gibi bu bağımsızlığın ardında Amerika vardır. O halde bu, Bush yönetiminin, Irak'ta ve Afganistan'da süregelen düşmanlığı sonucu meydana gelen cürümleri sonrasında Ortadoğu'daki Müslümanlar nezdindeki konumunu düzeltmek üzere Kosova Müslümanlarına yardım etmek istediği anlamına gelir mi?*

Cevap:

1. Birleşik Devletler, Kosova'nın bağımsızlığını ne İslâm için, ne de Müslümanlar için desteklemiştir. Onun nezdinde böyle bir düşünce, uzaktan-yakından asla yoktur.

Mesele, Sırbistan ile ilgilidir. Nitekim Sırbistan, nüfuzunu Balkanlara yaymak isteyen Amerika'nın boğazına bir kılçık olarak takılmıştır. Zira Amerika'nın Balkanlar'daki varlığı, faal bir şekilde bölgeye etki ve tahakküm etmesini sağlayacaktır. Balkanlar; Rusya ve Orta Asya kapısı olduğu gibi, Balkanlar'da ve Doğu Avrupa'da bulunan, Amerika'nın deyimiyle "Yeni Avrupa"nın da kapısıdır. Dolayısıyla bu tahakküm, siyâsî, iktisâdî, güvenlik, hatta askerî bakımlardan Amerikan maslahatlarına hizmet edecektir.

Sırbistan ise bu durum önünde, sert [yada en azından sıkıcı] bir engel olmuştur. Bu nedenle Amerika, Sırbistan'ı zayıflatmaya önem vermiştir. Dolayısıyla hem Karadağ'ın Sırbistan ile olan birlikteliğinden ayrılmasının ardında, hem NATO'nun Kosova ve doğrudan Sırbistan'da Sırp Ordusu'na saldırmasının ardında, hem de Kosova'nın ayrılması projelerinin ardında olmuştur.

2. Kosova'nın bağımsızlığı, gerçekte devletlerin bildik bağımsızlık türünden değildir. Zira bu, Kosova'yı Birleşmiş Milletler adıyla devletlerarası vesâyet altında, ancak fiiliyatta Kosova Devlet Başkanı'na, Başbakanı'na ve Hükümeti'nin tümüne... tahakküm eden Amerika'nın vesâyeti altında bırakan devletlerarası karara göredir.
3. Bunun sanki Müslümanlara bir yardım ve onları kurtarmakmış gibi gösterilmesine gelince; bu, Sırp Hükümeti'nin Kosova Müslümanlarına karşı işlediği vahşi cürümlerin en çirkinidir. Nitekim orada öyle katliamlar işlendi ki Kosova'daki Müslümanlar, NATO'yu ve bilhassa Amerika'yı kurtarıcıları olarak bekler oldular. Kutlamalarda görülen de buydu zaten. Kutlamalarda açılan Amerikan bayrakları, neredeyse "bağımsız" Kosova bayrakları kadar vardı, Amerikan bayrakları daha fazla olmasa da!

Hülâsası şu ki Amerika, Rusya yanlısı Sırbistan'ı zayıflatmak üzere Kosova konusunda yoğun uğraşlar verdi. Bu da Balkanlar'ın bütünüyle Amerikan kalelerinden bir kale haline engelsiz bir şekilde gelmesi içindir. Dolayısıyla bu, ne Müslümanlara yardım etmek, ne de Ortadoğu'daki Müslümanlar nezdinde Amerika'nın konumunu düzeltmek içindir. Kaldı ki Amerika'nın Müslümanların beldelerindeki cürümleri artan bir tırmanıştadır.

İster Amerikalı, ister İngiliz, ister Yahudi, ister Rus, ister Sırp, isterse Hindu... mücrimler olsun, ister Afganistan'da, ister Irak'ta, ister Filistin'de, ister Çeçenistan'da, ister Kosova'da, ister Bosna Hersek'te, isterse Keşmir'de olsun, Müslümanlara yardım etmek ve onları Kâfirlerin cürümlerinden kurtarmak Kâfirlerin işi değildir. Çünkü Küfür tek millettir. Müslümanlara yardım etmek ve onları kurtarmak ancak, Râşidî Hilâfet Devleti gölgesinde, Halifelerinin liderliğinde sâdık ve mücâhid Müslümanların işidir.

Yürekleri burkan şey şu ki kendilerine yardım edecek dosdoğru Müslüman bir yöneticileri olmadığı halde Müslümanların beldelerinde işlenen bu vahşî cürümler öyle alçaltıcı bir hadde vardı ki kurtuluşları için Kâfirlerden medet umar oldular!

Üçüncüsü: *Bush, beş Afrika ülkesine bir ziyâret düzenlemektedir. Bunlar; Benin, Ruanda, Tanzanya, Liberya ve Gana'dır. O halde bu, Amerika'nın bu ziyâretler çerçevesinde Afrika'da Avrupa'ya karşı "sıcak" bir siyâsî hamle başlattığı anlamına gelir mi?*

Cevap: Durum böyle değildir. Zîra Bush'un ziyâret ettiği bu beş devlet de, Avrupa ile çatışma olmaksızın Birleşik Devletler'e bağlıdır. Nitekim Bush ziyâret programına, Fransa veya İngiltere yanlısı devletleri koymamıştır. Sırf bu da değil, ziyâret programına, Çad ve Kenya gibi Amerika-Avrupa çekişmesi yaşanan devletleri de koymamıştır... Zîra o bu ziyâretini, istikrarlı bağlılık ile Amerika'ya bağlı olan devletler ile sınırlandırmıştır. Bu demektir ki bu ziyâreti, Avrupa'ya karşı ne sıcak, ne de soğuk bir siyâsî hamle değildir.

Bir yandan böyledir, diğer yandan ise şöyledir: Amerika Birleşik Devletleri Başkanı'nın seçim yılında olması, dış politika etkinliği bakımından kanatlarını "kırmaktadır" ki bu durumda onu "topal ördek" diye tanımlarlar. Bu tanımlama, başarılı başkan için böyle iken, Bush gibi bir başkan için nasıl olur? Zîra o, "kötürüm" bir ördektir.

Bush'un bu ziyâreti hakkında râcih olan, başkanlık seçimlerinde Cumhuriyetçi Parti'yi desteklemek üzere seçime yönelik maksatlar taşıyor olmasıdır. Nitekim Demokrat Parti, kampanyasını Cumhuriyetçi Parti'nin dış politika başarısızlığı üzerine odaklamıştır. Bu nedenle Bush, dış politikada "çirkin olmayan" bir imajı öne çıkarmak üzere "ihtiram" sahibi olduğu devletleri ziyârete kast etmektedir. Nitekim Amerika için "payanda" bulunan bu beş Afrika devletini ziyâret etmektedir, tıpkı işgâl altındaki Filistin ve Abbas Otoritesi ile Körfez devletlerine ... seçime yönelik maksatlarla düzenlediği ziyâret gibi.

Böylesi ziyâretler, âdeten, sıcak karşılama törenleri ve önünde kırmızı halılar serilmesi için olduğu kadar, projelerin ve çözümlerin ikrârı için olmazlar.

H. 14 Safer-ul Hayr 1429
M. 20 Şubat 2008